Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 761/2001,**

annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001,

organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä)

(EYVL L 114, 24.4.2001, s. 1)

Oikaistu:

►**C1** Oikaisu, EYVL L 327, 4.12.2002, s. 10 (761/2001)

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 761/2001,

annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001,

organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ([1]),

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]) ja ottavat huomioon sovittelukomitean 20 päivänä joulukuuta 2000 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Perustamissopimuksen 2 artiklassa määrätään, että yhtenä yhteisön päämääränä on edistää kestävää kasvua koko yhteisössä, ja 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa päätöslauselmassa ([4]) korostetaan kestävän kasvun merkitystä.

(2) Komission esittämässä ”Kohti kestävää kehitystä” -ohjelmassa, jonka yleinen lähestymistapa hyväksyttiin 1 päivänä helmikuuta 1993 annetussa päätöslauselmassa, korostetaan organisaatioiden osuutta ja vastuuta sekä talouden vahvistamisesta että ympäristönsuojelusta koko yhteisössä.

(3) ”Kohti kestävää kehitystä” -ohjelmassa halutaan monipuolistaa ympäristönsuojelun välineitä ja saada markkinamekanismien avulla organisaatiot sitoutumaan lähestymistapaan, jossa ne eivät tyydy ainoastaan noudattamaan kaikkia ympäristölainsäädännössä asetettuja vaatimuksia, vaan ovat aloitteellisia ympäristönsuojelun alalla.

(4) Komission olisi edistettävä yhtenäistä lähestymistapaa yhteisössä ympäristönsuojelun alalla kehitettävissä säädöksissä.

(5) Teollisuusyritysten vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään 29 päivänä kesäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1836/93 ([5]) on osoittautunut tehokkaaksi parantamalla selvästi teollisuuden ympäristönsuojelun tasoa.

(6) Asetuksen (ETY) N:o 1836/93 täytäntöönpanosta saatuja kokemuksia olisi käytettävä yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän, jäljempänä ’EMAS-järjestelmä’, mahdollisuuksien tehostamiseksi saada aikaan yleinen organisaatioiden ympäristönsuojelun tason paraneminen.

(7) EMAS-järjestelmän olisi oltava kaikkien sellaisten organisaatioiden käytettävissä, joiden toiminnasta aiheutuu

([1]) EYVL C 400, 22.12.1998, s. 7 ja EYVL C 212 E, 25.7.2000, s. 1.
([2]) EYVL C 209, 22.7.1999, s. 43.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 385), vahvistettu 6. toukokuuta 1999 (EYVL C 279, 1.10.1999, s. 253), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 28. helmikuuta 2000 (EYVL C 128, 8.5.2000, s. 1), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 6. heinäkuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), sekä Euroopan parlamentin päätös, tehty 14. helmikuuta 2001, ja neuvoston päätös, tehty 12. helmikuuta 2001.
([4]) Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselma, annettu 1 päivänä helmikuuta 1993, ympäristöä ja kestävää kehitystä koskevasta yhteisön periaate- ja toimintasuunnitelmasta (EYVL C 138, 17.5.1993, s. 1).
([5]) EYVL L 168, 10.7.1993, s. 1.

▼B

ympäristövaikutuksia, sillä järjestelmä tarjoaa kyseisille organisaatioille välineen näiden vaikutusten hallitsemiseksi ja ympäristönsuojelun tason parantamiseksi yleisesti.

(8) Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti eurooppalaisten organisaatioiden ympäristönsuojelun tason parantumista edistävän EMAS-järjestelmän vaikutukset ovat saavutettavissa nimenomaan yhteisön tasolla. Tämän asetuksen tarkoituksena on ainoastaan varmistaa EMAS-järjestelmän yhdenmukainen toteuttaminen kaikkialla yhteisössä EMAS-järjestelmää koskevien yhteisten sääntöjen, menettelyjen ja keskeisten vaatimusten avulla ja jättää kansallisella tasolla toteutettavissa olevat toimet jäsenvaltioiden tehtäväksi.

(9) Organisaatioiden vapaaehtoista osallistumista EMAS-järjestelmään olisi kannustettava, mistä saattaa olla niille hyötyä lainsäädäntöön perustuvan valvonnan helpottumisen, kustannussäästöjen ja kohentuneen julkisuuskuvan muodossa.

(10) On tärkeää, että pienet ja keskisuuret yritykset osallistuvat EMAS-järjestelmään ja että niiden osallistumista tuetaan helpottamalla tiedonsaantia sekä olemassa olevia taloudellisen tuen saantimahdollisuuksia ja julkisten laitosten palvelujen käyttöä sekä ottamalla käyttöön tai edistämällä teknisiä tukitoimenpiteitä.

(11) Komission olisi arvioitava jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella, onko tarpeen ottaa käyttöön organisaatioiden EMAS-järjestelmään osallistumista edistäviä erityisiä toimia, etenkin pienten ja keskisuurten yritysten osalta.

(12) Ympäristöasioiden hallintajärjestelmiä käyttävien organisaatioiden toiminnan avoimuutta ja luotettavuutta lisää se, että niiden hallintajärjestelmät, ympäristöauditointimenettelyt ja ympäristöselonteot tarkastetaan sen todentamiseksi, että ne ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia, ja että ympäristötodentajat vahvistavat ympäristöselonteot ja niiden päivitykset.

(13) EMAS-järjestelmän uskottavuuden takaamiseksi on tarpeen varmistaa ympäristötodentajien pätevyys ja parantaa sitä jatkuvasti itsenäisen ja puolueettoman akkreditointijärjestelmän ja ympäristötodentajien toimien riittävän valvonnan ja jatkokoulutuksen avulla. Tätä varten olisi saatava aikaan kansallisten akkreditointielinten tiivis yhteistyö.

(14) Organisaatioita olisi kannustettava tuottamaan ja määräajoin julkistamaan ympäristöselontekoja, joista yleisö ja muut sidosryhmät saavat tietoa organisaatioiden ympäristönsuojelun tasosta.

(15) Jäsenvaltiot voivat luoda kannustimia kannustaakseen organisaatiota osallistumaan EMAS-järjestelmään.

(16) Komission olisi annettava teknistä tukea Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneille maille EMAS-järjestelmän soveltamiseen tarvittavien rakenteiden luomiseksi.

(17) Ympäristöasioiden hallintajärjestelmän yleisten vaatimusten lisäksi EMAS-järjestelmässä kiinnitetään erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin: lainsäädännön noudattaminen, ympäristönsuojelun tason parantaminen sekä ulkoinen tiedotus ja henkilöstön osallistuminen.

(18) Komission olisi mukautettava liitteet tähän asetukseen sopiviksi liitettä V lukuun ottamatta, otettava huomioon EMAS-järjestelmän kannalta olennaiset eurooppalaiset ja kansainväliset ympäristöstandardit ja laadittava yhdessä EMAS-järjestelmän sidosryhmien kanssa ohjeet, joiden avulla varmistetaan järjestelmän vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano kaikissa jäsenvaltioissa. Ohjeita laatiessaan komission olisi otettava huomioon yhteisön ympäristöpolitiikan ja erityisesti yhteisön lainsäädännön sekä asiaankuuluvilta osin kansainväliset sitoumukset.

▼B

(19) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(20) Tätä asetusta on syytä tarvittaessa tarkistaa saatujen kokemusten perusteella sen oltua voimassa tietyn ajan.

(21) Euroopan unionin toimielinten olisi pyrittävä omaksumaan tässä asetuksessa vahvistetut periaatteet.

(22) Tämä asetus korvaa asetuksen (ETY) N:o 1836/93, joka olisi siten kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä ja sen tavoitteet

1. Organisaatioiden ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi ja parantamiseksi sekä asian kannalta merkityksellisten tietojen jakamiseksi yleisölle ja muille sidosryhmille perustetaan yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmä, jäljempänä 'EMAS-järjestelmä', johon organisaatiot saavat osallistua vapaaehtoisesti.

2. EMAS-järjestelmän tavoitteena on parantaa jatkuvasti organisaatioiden ympäristönsuojelun tasoa:

a) luomalla ja toteuttamalla liitteen I mukaisia organisaatioiden ympäristöasioiden hallintajärjestelmiä;

b) arvioimalla järjestelmällisesti, puolueettomasti ja määräajoin liitteen I mukaisten järjestelmien tehokkuutta;

c) jakamalla tietoa ympäristönsuojelun tasosta ja ylläpitämällä avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa;

d) edistämällä henkilöstön aktiivista osallistumista organisaatiossa sekä asianmukaista perus- ja jatkokoulutusta, joka mahdollistaa aktiivisen osallistumisen a alakohdassa tarkoitettuihin tehtäviin. Henkilöstön edustajien on niin ikään pyytäessään voitava osallistua toimintaan.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”ympäristöpolitiikalla” organisaation ympäristöä koskevia yleistavoitteita ja toimintaperiaatteita ja kaikkien ympäristölainsäädännössä asetettujen asiaankuuluvien vaatimusten noudattamista sekä sitoutumista ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen; ympäristöpolitiikkaan sisältyy tavoitteiden ja päämäärien asettaminen ja tarkistaminen;

b) ”ympäristönsuojelun tason jatkuvalla parantamisella” organisaation kannalta merkittävien ympäristönäkökohtien hallintaan liittyvän ympäristöjärjestelmän mitattavissa olevien tulosten tehostamista vuosi vuodelta organisaation ympäristöpolitiikan, -tavoitteiden ja -päämäärien pohjalta; tuloksia ei ole tarpeen tehostaa kaikilla toiminta-aloilla samanaikaisesti;

c) ”ympäristönsuojelun tasolla” organisaation ympäristönäkökohtien hallinnan tuloksia;

d) ”pilaamisen ehkäisemisellä” sellaisten prosessien, käytäntöjen, materiaalien tai tuotteiden käyttämistä, joilla pilaamista voidaan välttää, vähentää tai hallita ja joihin voi sisältyä kierrätystä, käsittelyä, prosessimuutoksia, valvontamekanismeja, resurssien tehokasta käyttöä ja materiaalien korvaamista;

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

e) ”ympäristökatselmuksella” alustavaa laajaa selvitystä organisaation toimintaan liittyvistä ympäristökysymyksistä, ympäristövaikutuksista ja ympäristönsuojelun tasosta (liite VII);

f) ”ympäristönäkökohdalla” organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen osaa, joka voi olla vuorovaikutuksessa ympäristön kanssa (liite VI); merkittävä ympäristönäkökohta on sellainen, jolla on tai voi olla merkittävä ympäristövaikutus;

g) ”ympäristövaikutuksella” mitä tahansa ympäristössä tapahtuvaa haitallista tai hyödyllistä muutosta, joka on kokonaan tai osittain organisaation toimintojen, tuotteiden tai palvelujen seurausta;

h) ”ympäristöohjelmalla” kuvausta toteutetuista tai suunnitelluista toimenpiteistä (tehtävät ja keinot), joilla pyritään saavuttamaan ympäristötavoitteet ja -päämäärät, sekä ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden toteuttamiselle asetetuista määräajoista;

i) ”ympäristöpäämäärällä” ympäristöpolitiikkaan perustuvaa, organisaation itselleen asettamaa yleisluontoista ympäristöpyrkimystä, joka on mitattavissa, jos se on käytännössä mahdollista;

j) ”ympäristötavoitteella” ympäristöpäämääriin perustuvaa, organisaatioon tai sen osiin sovellettavaa yksityiskohtaista tulosvaatimusta, joka on tarpeen asettaa ja täyttää kyseisten päämäärien saavuttamiseksi ja joka on mitattavissa, jos se on käytännössä mahdollista;

k) ”ympäristöjärjestelmällä” sitä yleisen hallintajärjestelmän osaa, johon kuuluvat organisaatiorakenne, suunnittelutoiminnot, tehtävät, käytännöt, menettelyt, prosessit ja voimavarat, joita tarvitaan ympäristöpolitiikan kehittämiseen, täytäntöönpanoon, tarkistamiseen ja ylläpitämiseen;

l) ”ympäristöauditoinnilla” hallinnon apuvälinettä, johon sisältyy järjestelmällinen, dokumentoitu, säännöllinen ja puolueeton arviointi organisaation, hallintajärjestelmän ja ympäristönsuojeluprosessien tehokkuudesta ja jonka tarkoituksena on:

   i) helpottaa sellaisten käytäntöjen valvontaa, jotka saattavat vaikuttaa ympäristöön;

   ii) arvioida organisaation ympäristöpolitiikan sekä ympäristötavoitteiden ja -päämäärien noudattamista (liite II);

m) ”auditointijaksolla” ajanjaksoa, jonka aikana kaikki organisaation toiminnot auditoidaan (liite II);

n) ”auditoijalla” organisaation henkilöstöön kuuluvaa tai sen ulkopuolista henkilöä tai ryhmää, joka toimii organisaation ylimmän johdon nimissä, jolla on yksilönä tai ryhmänä liitteessä II olevassa 2.4 kohdassa tarkoitettu pätevyys ja joka on riittävän riippumaton auditoitavasta toiminnasta voidakseen antaa puolueettoman mielipiteen;

o) ”ympäristöselonteolla” liitteessä III olevan 3.2 kohdan a–g alakohdassa lueteltuja yksityiskohtaisia tietoja;

p) ”sidosryhmällä” henkilöä tai ryhmää, viranomaiset mukaan lukien, joita organisaation ympäristötoimet koskevat tai joihin ne vaikuttavat;

q) ”ympäristötodentajalla” henkilöä tai organisaatiota, joka on riippumaton todentamisen kohteena olevasta organisaatiosta ja joka on akkreditoitu 4 artiklan mukaisten edellytysten ja menettelyjen mukaisesti;

r) ”akkreditointijärjestelmällä” ympäristötodentajien akkreditointi- ja valvontajärjestelmää, jota johtaa jäsenvaltion nimeämä tai perustama puolueeton laitos tai organisaatio (akkreditointielin), jolla on riittävät voimavarat ja toimivaltuudet ja jonka käytettävissä on asianmukaisia menettelyjä niiden toimintojen suorittamista varten, jotka kyseiselle järjestelmälle on tässä asetuksessa määritelty;

s) ”organisaatiolla” julkista tai yksityistä yritystä, yhtiötä, viranomaista tai laitosta, tai sen osaa tai yhdistelmää, jolla on omat toiminnot ja hallinto, riippumatta siitä, onko sillä oikeushenkilöllisyyttä.

▼B

EMAS-järjestelmään organisaationa rekisteröitävästä yksiköstä sovitaan ympäristötodentajan ja tarvittaessa toimivaltaisten elinten kanssa ottaen huomioon 14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti laaditut komission ohjeet, kuitenkin siten, ettei yksikkö ylitä jäsenvaltion rajoja. Pienin huomioon otettava yksikkö on toimipaikka. Komission 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti määrittelemässä poikkeustapauksessa EMAS-järjestelmään rekisteröinnissä huomioon otettava yksikkö voi olla pienempi kuin toimipaikka, esimerkiksi itsenäisesti toimiva toimipaikan osayksikkö;

t) ”toimipaikalla” sellaista tietyssä maantieteellisessä paikassa sijaitsevaa maa-aluetta, joka on toimintaa harjoittavan tai tuotteita tai palveluja tarjoavan organisaation hallinnassa. Tämä käsittää kokonaisuudessaan infrastruktuurin, laitteet ja materiaalit;

u) ”toimivaltaisilla toimielimillä” jäsenvaltioiden 5 artiklan mukaisesti nimeämiä kansallisia, alueellisia tai paikallisia toimielimiä, jotka suorittavat tässä asetuksessa tarkoitettuja tehtäviä.

3 artikla

Osallistuminen EMAS-järjestelmään

1. EMAS-järjestelmään voivat osallistua kaikki organisaatiot, jotka pyrkivät parantamaan ympäristönsuojelunsa tasoa yleisesti.

2. Jotta organisaatio voitaisiin rekisteröidä EMAS-järjestelmään, sen on:

a) tehtävä liitteen VII mukaisesti toiminnastaan, tuotteistaan ja palveluistaan ympäristökatselmus, jossa selvitetään liitteessä VI esitetyt seikat, ja, kyseisen katselmuksen tulokset huomioon ottaen, otettava käyttöön ympäristöjärjestelmä, joka käsittää kaikki liitteessä I tarkoitetut vaatimukset, erityisesti organisaatiota koskevan ympäristölainsäädännön noudattamisen.

   Organisaatioiden, joilla jo on sertifioitu ja 9 artiklan säännösten perusteella tunnustettu ympäristöjärjestelmä, ei tarvitse kuitenkaan tehdä muodollista ympäristökatselmusta siirtyessään EMAS-järjestelmään, jos liitteen VI mukaisten ympäristönäkökohtien tarkastelua ja arviointia varten tarpeellinen tieto saadaan sertifioidusta ympäristöjärjestelmästä;

b) tehtävä tai teetettävä ympäristöauditointi liitteen II mukaisesti; auditoinnin on oltava sellainen, että sen avulla voidaan arvioida organisaation ympäristönsuojelun tasoa;

c) laadittava liitteessä III olevan 3.2 kohdan mukainen ympäristöselonteko. Selonteossa on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, miten organisaatio on onnistunut ympäristötavoitteidensa ja -päämääriensä saavuttamisessa ja ympäristönsuojelunsa tason jatkuvassa parantamisessa, sekä otettava huomioon asianomaisten sidosryhmien tiedontarve;

d) annettava tarkastettavaksi mahdollisesti tehty ympäristökatselmus, hallintajärjestelmä, auditointimenettely ja ympäristöselonteko sen todentamiseksi, että ne täyttävät tämän asetuksen asianmukaiset vaatimukset, ja hankittava ympäristötodentajan vahvistus ympäristöselonteolle sen varmistamiseksi, että se täyttää liitteen III vaatimukset;

e) toimitettava vahvistettu ympäristöselonteko sen jäsenvaltion toimivaltaiselle toimielimelle, jossa rekisteröintiä hakeva organisaatio sijaitsee, ja rekisteröinnin jälkeen asetettava se julkisesti saataville.

3. Jotta organisaatio voisi pysyä EMAS-järjestelmässä, sen on:

a) huolehdittava ympäristö- ja auditointiohjelman todentamisesta liitteessä V olevan 5.6 kohdan vaatimusten mukaisesti;

b) toimitettava vuosittain ympäristöselontekonsa vahvistetut, tarvittavat ajantasaistukset toimivaltaiselle toimielimelle ja asetettava ne julkisesti saataville. Ajantasaistuksen määräajoista voi poiketa 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti annetuissa komission ohjeissa määritellyissä tapauksissa, erityisesti pienten organisaa-

▼B

tioiden ja pienten yritysten osalta komission suosituksen 96/280/EY ([1]) mukaisesti, ja kun ympäristöjärjestelmässä ei ole tapahtunut merkittäviä toiminnallisia muutoksia.

4 artikla

Akkreditointijärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä riippumattomien ympäristötodentajien akkreditoimiseksi ja heidän toimintansa valvomiseksi. Tätä varten jäsenvaltiot voivat joko käyttää olemassa olevia akkreditointielimiä tai 5 artiklassa mainittuja toimivaltaisia toimielimiä, taikka nimetä tai perustaa muita elimiä, joilla on asianmukainen asema.

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden järjestelmien kokoonpano on sellainen, että niiden riippumattomuus ja puolueettomuus tehtävien suorittamisessa on taattu.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että nämä järjestelmät ovat täysin toimintavalmiita viimeistään kahdentoista kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niitä osapuolia, joita asia koskee, kuullaan asianmukaisesti akkreditointijärjestelmän käyttöönottamisesta ja johtamisesta.

4. Ympäristötodentajat akkreditoidaan ja heidän toimintaansa valvotaan liitteen V vaatimusten mukaisesti.

5. Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoidut ympäristötodentajat voivat suorittaa todentamistehtäviä muissa jäsenvaltiossa liitteen V vaatimusten mukaisesti. Todentamistoiminnan käynnistämisestä on ilmoitettava etukäteen sille jäsenvaltiolle, jossa toimintaa harjoitetaan, ja tätä toimintaa valvotaan kyseisen jäsenvaltion akkreditointijärjestelmän puitteissa.

6. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, jotka ne toteuttavat tämän artiklan nojalla sekä ilmoitettava akkreditointijärjestelmän rakenteen ja menettelyjen merkittävistä muutoksista.

7. Komissio edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä noudattaen 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä erityisesti, jotta vältettäisiin epäjohdonmukaisuus liitteen V ja kansallisten akkreditointielinten ympäristötodentajien akkreditoinnissa ja valvonnassa käyttämien perusteiden, edellytysten ja menettelyjen välillä ympäristötodentajien toiminnan yhtenäisen laadun varmistamiseksi.

8. Perustetaan kaikista akkreditointielimistä muodostuva yhteistyöfoorumi, jonka tehtävänä on avustaa komissiota sen 7 kohdan mukaisten velvoitteiden täyttämisessä. Yhteistyöfoorumi kokoontuu vähintään kerran vuodessa, ja kokouksiin osallistuu komission edustaja.

Yhteistyöfoorumi laatii tarvittaessa todentajien akkreditointia, pätevyyttä ja valvontaa koskevia ohjeita. Laaditut ohjeasiakirjat käsitellään 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Jotta varmistettaisiin akkreditointielinten toiminnan ja todentamisen yhdenmukainen kehitys kaikissa jäsenvaltioissa, yhteistyöfoorumin on luotava menettelyjä vertaisarviointia varten. Vertaisarvioinnilla pyritään varmistamaan, että jäsenvaltioiden akkreditointijärjestelmät täyttävät tämän asetuksen vaatimukset. Vertaisarviointia koskevista toimista on toimitettava selvitys komissiolle, joka antaa sen tiedoksi 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle ja asettaa sen julkisesti saataville.

5 artikla

Toimivaltaiset elimet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta toimivaltainen elin, joka vastaa tässä

([1]) EYVL L 107, 30.4.1996, s. 4.

▼B

asetuksessa ja erityisesti sen 6 ja 7 artiklassa säädettyjen tehtävien suorittamisesta, sekä ilmoitettava asiasta komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että näiden toimivaltaisten toimielinten kokoonpano on sellainen, että se takaa toimielinten riippumattomuuden ja puolueettomuuden, ja että toimivaltaiset elimet soveltavat yhtenäisesti tämän asetuksen säännöksiä.

3. Jäsenvaltioilla on oltava toimivaltaisten elinten käyttöön ohjeet organisaatioiden rekisteröinnin väliaikaisesta tai pysyvästä peruuttamisesta. Toimivaltaisilla elimillä on erityisesti oltava menettelyt:

— niiden huomautusten käsittelemiseksi, joita sidosryhmät ovat tehneet rekisteröidyistä organisaatioista, ja

— rekisteröinnin epäämiseksi taikka väliaikaisesti tai pysyvästi rekisteristä poistamiseksi.

4. Toimivaltainen elin on vastuussa organisaatioiden rekisteröinnistä EMAS-järjestelmään. Tästä syystä sen on valvottava organisaatioiden rekisteröintiä sekä niiden pysymistä rekisterissä.

5. Kaikkien jäsenvaltioiden toimivaltaiset elimet kokoontuvat vähintään kerran vuodessa, ja kokouksiin osallistuu komission edustaja. Kokousten tarkoituksena on varmistaa, että organisaatioiden rekisteröinnissä EMAS-järjestelmään sekä rekisteröinnin väliaikaisessa tai pysyvässä peruuttamisessa noudatetaan yhdenmukaisia menettelyjä. Jotta toimivaltaiset elimet pääsisivät yhteisymmärrykseen rekisteröinnin käytännön toteutuksesta, ne ottavat käyttöön vertaisarviointimenettelyn. Vertaisarviointia koskeva selvitys on toimitettava komissiolle, joka antaa sen tiedoksi 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle ja asettaa sen julkisesti saataville.

6 artikla

Organisaatioiden rekisteröinti

Toimivaltaiset elimet noudattavat organisaatioiden rekisteröinnissä seuraavia periaatteita:

1. Jos toimivaltainen elin:

   — on saanut vahvistetun ympäristöselonteon, ja

   — on saanut organisaatiolta täytettynä lomakkeen, joka sisältää ainakin liitteen VIII mukaiset vähimmäistiedot, ja

   — on vastaanottanut rekisteröintimaksun, joka voidaan vaatia 16 artiklan perusteella, ja

   — katsoo saadun näytön perusteella, erityisesti tarkistettuaan toimivaltaiselta täytäntöönpanoviranomaiselta, että organisaatio on sitä koskevan ympäristölainsäädännön mukainen, että organisaatio täyttää kaikki tämän asetuksen vaatimukset,

   se rekisteröi rekisteröintiä hakevan organisaation ja antaa sille rekisterinumeron. Toimivaltainen elin ilmoittaa rekisteröinnistä organisaation johdolle.

2. Jos akkreditointielin toimittaa toimivaltaiselle elimelle valvontakertomuksen, josta käy ilmi, ettei todentaja ole riittävän hyvin varmistanut, että rekisteröintiä hakeva organisaatio täyttää tämän asetuksen vaatimukset, rekisteröinti evätään tai tarvittaessa peruutetaan väliaikaisesti, kunnes saadaan varmuus siitä, että organisaatio noudattaa EMAS-järjestelmän vaatimuksia.

3. Jos organisaatio ei toimita toimivaltaiselle elimelle kolmen kuukauden kuluessa asiaa koskevasta kehotuksesta:

   — vuosittain ajantasaistettua versiota ympäristöselonteosta tai

   — täytettynä lomaketta, joka sisältää ainakin liitteen VIII mukaiset vähimmäistiedot tai

   — mahdollisia rekisteröintimaksuja,

   organisaatio poistetaan laiminlyönnin luonteen ja laajuuden mukaan joko väliaikaisesti tai pysyvästi rekisteristä. Toimivaltainen elin ilmoittaa organisaation johdolle toimenpiteiden syyt.

▼B

4. Jos toimivaltainen elin milloin tahansa toteaa saamiensa tietojen perusteella, ettei organisaatio enää täytä yhtä tai useampaa tämän asetuksen edellytyksistä, organisaatio poistetaan laiminlyönnin luonteen ja laajuuden mukaan joko väliaikaisesti tai pysyvästi rekisteristä.

   Jos toimivaltainen täytäntöönpanoviranomainen ilmoittaa toimivaltaiselle elimelle, että organisaatiossa on rikottu ympäristönsuojelua koskevia määräyksiä, tämä tapauksen mukaan joko epää rekisteröinnin organisaatiolta tai poistaa organisaation väliaikaisesti rekisteristä.

5. Rekisteröinnin epääminen tai väliaikainen tai pysyvä poistaminen rekisteristä edellyttää asianomaisten sidosryhmien kuulemista, jotta toimivaltainen elin saa tarvittavat tiedot päätöksen tekemistä varten. Toimivaltainen elin tiedottaa organisaation johdolle toimenpiteiden syistä sekä toimivaltaisen täytäntöönpanoviranomaisen kanssa käydyistä keskusteluista.

6. Rekisteröinnin epääminen tai väliaikainen rekisteristä poistaminen peruutetaan, jos toimivaltainen elin saa riittävät tiedot siitä, että organisaatio noudattaa EMAS-järjestelmän vaatimuksia, tai jos se saa toimivaltaiselta täytäntöönpanoviranomaiselta riittävät tiedot siitä, että laiminlyönnit on korjattu ja että organisaatiossa on toteutettu riittävät toimenpiteet, jotta laiminlyönti ei pääsisi toistumaan.

7 artikla

Rekisteröityjen organisaatioiden ja ympäristötodentajien luettelo

1. Akkreditointielimen on laadittava, tarkistettava ja ajantasaistettava luettelo ympäristötodentajista ja näiden akkreditointialasta omassa jäsenvaltiossaan ja toimitettava tiedot luetteloon tehdyistä muutoksista kuukausittain komissiolle ja toimivaltaiselle elimelle joko suoraan tai kansallisten viranomaisten välityksellä kyseisen jäsenvaltion päätöksen mukaan.

2. Toimivaltaisten elinten on laadittava luettelo omassa jäsenvaltiossaan rekisteröidyistä organisaatioista sekä ylläpidettävä tätä luetteloa ja saatettava se kuukausittain ajan tasalle. Toimivaltaisten elinten on toimitettava tiedot luetteloon tehdyistä muutoksista kuukausittain komissiolle joko suoraan tai kansallisten viranomaisten välityksellä kyseisen jäsenvaltion päätöksen mukaan, ja ne voivat perustaa toimivaltaistettujen paikallisten elinten verkkoon tietojenvaihtojärjestelmän, joka on jaettu talousaloittain ja toimivalta-alueittain.

3. Komissio ylläpitää rekisteriä ympäristötodentajista ja EMAS-järjestelmään rekisteröidyistä organisaatioista ja asettaa sen julkisesti saataville.

8 artikla

Logo

1. EMAS-järjestelmään osallistuvat organisaatiot voivat käyttää liitteessä IV vahvistettua logoa vain, jos niillä on voimassa oleva EMAS-rekisteröinti. Logon jäljentämistä koskevat tekniset erittelyt annetaan 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ja komissio julkaisee ne.

2. Organisaatiot voivat käyttää EMAS-logoa seuraavissa tapauksissa:

a) liitteessä III olevassa 3.5 kohdassa tarkoitetuissa vahvistetuissa tiedoissa tapauksissa, jotka määritellään 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti annetuissa komission ohjeissa , millä on varmistettava, että ympäristötuotemerkkien kanssa ei ole sekaannuksen vaaraa (tässä tapauksessa käytetään liitteessä IV annettua logon muunnosta 2);

b) vahvistetuissa ympäristöselonteoissa (tässä tapauksessa käytetään liitteessä IV annettua logon muunnosta 2);

c) rekisteröidyn organisaation kirjepaperissa (tässä tapauksessa käytetään liitteessä IV annettua logon muunnosta 1);

▼B

d) tiedoissa, joissa ilmoitetaan organisaation osallistumisesta EMAS-järjestelmään (tässä tapauksessa käytetään liitteessä IV annettua logon muunnosta 1);

e) tuotteiden, toiminnan ja palvelujen mainonnassa kuitenkin ainoastaan tapauksissa, jotka määritellään 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetuissa komission ohjeissa, millä on varmistettava, että ympäristötuotemerkkien kanssa ei ole sekaannuksen vaaraa.

3. Logon käyttö on kielletty seuraavissa tapauksissa:

a) tuotteissa tai pakkauksissa;

b) muita tuotteita, toimintaa tai palveluja koskevien vertailevien väitteiden yhteydessä.

Komissio harkitsee kuitenkin osana 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua arviointia, millaisissa poikkeustapauksissa logoa voidaan näissä tapauksissa käyttää, ja laatii näitä tapauksia varten 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti säännöt, millä on varmistettava, että ympäristötuotemerkkien kanssa ei ole sekaannuksen vaaraa.

9 artikla

Suhde eurooppalaisiin ja kansainvälisiin standardeihin

1. Organisaatioiden, jotka noudattavat eurooppalaisia tai kansainvälisiä, EMAS-järjestelmän kannalta merkityksellisiä ympäristöasioiden standardeja ja jotka asianmukaista sertifiointimenettelyä noudattaen ovat saaneet siitä todistuksen, katsotaan olevan tämän asetuksen vastaavien vaatimusten mukaisia, edellyttäen että:

a) komissio on tunnustanut edellä mainitut standardit noudattaen 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä;

b) komissio on tunnustanut sertifiointielimille asetetut akkreditointivaatimukset noudattaen 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä.

Tunnustettujen standardien tiedot (sekä ne EMAS-järjestelmän osat, joita nämä standardit koskevat) ja tunnustetut akkreditointivaatimukset julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen organisaatioiden rekisteröimiseksi EMAS-järjestelmään kyseisten organisaatioiden on osoitettava todentajalle täyttävänsä ne vaatimukset, joita tunnustetut standardit eivät koske.

10 artikla

Suhde muuhun ympäristölainsäädäntöön yhteisössä

1. EMAS-järjestelmällä ei rajoiteta ympäristövalvontaa koskevan:

a) yhteisön lainsäädännön;

b) yhteisön lainsäädännön ulkopuolelle jäävän kansallisen lainsäädännön tai teknisten standardien; eikä

c) kyseisestä lainsäädännöstä ja standardeista organisaatioille aiheutuvien velvoitteiden soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden olisi harkittava, miten tämän asetuksen mukainen EMAS-järjestelmään rekisteröinti voidaan ottaa huomioon ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja noudattamisessa, jotta vältettäisiin sekä organisaatioiden että toimivaltaisten täytäntöönpanoviranomaisten työskentelyn tarpeeton päällekkäisyys.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tässä asiassa toteuttamistaan toimenpiteistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioilta saamansa tiedot Euroopan parlamentille ja neuvostolle heti, kun ne ovat käytettävissä ja vähintään joka kolmas vuosi.

▼B

11 artikla

Organisaatioiden, erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten, osallistumisen edistäminen

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä organisaatioiden osallistumista EMAS-järjestelmään ja otettava erityisesti huomioon, että on tarpeen varmistaa pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) osallistuminen:

— helpottamalla tiedonsaantia, rahoitustuen saantia ja yhteistyötä julkisten laitosten kanssa, sekä osallistumista julkisiin hankintamenettelyihin sanotun kuitenkaan vaikuttamatta julkisia hankintoja koskevien yhteisön sääntöjen soveltamiseen,

— ottamalla käyttöön tai edistämällä teknisiä tukitoimenpiteitä etenkin asianomaisten ammatillisten tai paikallisten tahojen (esimerkiksi paikallisviranomaisten, kauppakamarien ja ammattiala- tai käsiteollisuusjärjestöjen) käynnistämien aloitteiden yhteydessä,

— varmistamalla rekisteröintimaksujen kohtuullisuus ja sen myötä entistä suurempi osallistuminen.

Paikallisviranomaiset voivat yhdessä teollisuuden järjestöjen, kauppakamarien ja sidosryhmien kanssa avustaa merkittävien ympäristövaikutusten yksilöimisessä edistääkseen pk-yritysten osallistumista, maantieteellisesti tarkkaan määritetyille alueille keskittyneet pk-yritykset mukaan lukien. Pk-yritykset voivat tämän avulla määrittää ympäristöohjelmansa ja asettaa omaa EMAS-hallintajärjestelmäänsä koskevat tavoitteet ja päämäärät. Lisäksi alueellisesti ja kansallisesti voidaan laatia pk-yritysten osallistumista edistäviä ohjelmia, esimerkiksi toimintalinja, joka lopulta johtaa vaiheittain EMAS-rekisteröintiin. Järjestelmän on toimittava siten, että osallistujille ja erityisesti pienille organisaatioille ei aiheudu tarpeetonta hallinnollista taakkaa.

2. Edistääkseen organisaatioiden osallistumista EMAS-järjestelmään komission ja muiden yhteisön toimielimien sekä kansallisten viranomaisten olisi harkittava, miten hankintapolitiikan perusteita laadittaessa voidaan ottaa huomioon rekisteröinti EMAS-järjestelmään rajoittamatta kuitenkaan yhteisön lainsäädännön soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan soveltamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä. Komissio toimittaa jäsenvaltioilta saamansa tiedot Euroopan parlamentille ja neuvostolle heti, kun ne ovat käytettävissä ja vähintään joka kolmas vuosi.

12 artikla

Tiedonkulku

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava aiheellisia toimenpiteitä varmistaakseen, että:

a) organisaatioille tiedotetaan tämän asetuksen sisällöstä;

b) yleisölle tiedotetaan EMAS-järjestelmän päämääristä ja sen keskeisestä sisällöstä.

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa yhteistyössä muun muassa teollisuus- ja kuluttajajärjestöjen, ympäristöjärjestöjen, ammattiyhdistysten ja paikallisten instituutioiden kanssa erityisesti käytettävä ammattijulkaisuja, paikallislehtiä, tiedotuskampanjoita tai muita käyttökelpoisia keinoja EMAS-järjestelmän tunnetuksi tekemiseksi.

Jäsenvaltioiden on erityisesti käytettävä ammattijulkaisuja, paikallislehtiä, tiedotuskampanjoita tai muita käyttökelpoisia keinoja, jotta EMAS-järjestelmää tehtäisiin yleisesti tunnetuksi.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan nojalla toteuttamistaan toimenpiteistä.

3. Komissio vastaa EMAS-järjestelmästä tiedottamisesta yhteisön tasolla. Se tutkii yhteistyössä 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean jäsenten kanssa erityisesti mahdollisuutta tehdä tunnetuksi parhaita käytäntöjä asianmukaisella tavalla.

▼B

13 artikla

Asetuksen rikkominen

Jollei tämän asetuksen säännöksiä noudateta, jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset oikeudelliset tai hallinnolliset toimenpiteet ja ilmoitettava niistä komissiolle.

14 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

15 artikla

Järjestelmän tarkistaminen

1. Komissio tarkastelee EMAS-järjestelmää uudelleen viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta järjestelmän toiminnasta saatujen kokemusten ja kansainvälisen kehityksen perusteella ja, mikäli tarpeellista, tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotukset tarvittavista muutoksista.

2. Komissio mukauttaa kaikki tämän asetuksen liitteet, liitettä V lukuun ottamatta, 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ottaen huomioon EMAS-järjestelmän toteuttamisesta saadut kokemukset ja täyttääkseen EMAS-järjestelmän vaatimuksia koskevien ohjeiden tarpeen.

3. Komissio arvioi erityisesti, viimeistään viiden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, miten erityisesti yleisö ja muut sidosryhmät käyttävät, tunnistavat ja tulkitsevat EMAS-logoa sekä sitä, onko logoa ja sen käyttövaatimuksia tarpeen tarkistaa.

16 artikla

Kulut ja maksut

1. Organisaatioiden rekisteröintimenettelyyn ja ympäristötodentajien akkreditointiin ja valvontaan liittyvien hallintokulujen sekä muiden EMAS-järjestelmän kulujen kattamiseksi voidaan ottaa käyttöön maksujärjestelmä, jota koskevat menettelyt jäsenvaltiot vahvistavat.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan soveltamiseksi toteuttamistaan toimenpiteistä.

17 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1836/93 kumoaminen

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 1836/93 tämän asetuksen voimaantulopäivästä, jollei tämän artiklan 2–5 kohdasta muuta johdu.

2. Asetuksen (ETY) N:o 1836/93 nojalla perustetut kansalliset akkreditointijärjestelmät ja toimivaltaiset elimet pysyvät ennallaan. Jäsenvaltioiden on muutettava akkreditointijärjestelmien ja toimivaltaisten toimielinten menettelyjä tämän asetuksen vastaavien säännösten mukaisesti. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että nämä järjestelmät ovat täysin toimintavalmiita kahdentoista kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

3. Asetuksen (ETY) N:o 1836/93 mukaisesti akkreditoidut ympäristötodentajat voivat jatkaa tehtäviensä hoitamista tämän asetuksen vaatimusten mukaisesti.

▼B

4. Asetuksen (ETY) N:o 1836/93 mukaisesti rekisteröidyt toimipaikat säilyvät EMAS-rekisterissä. Tällä asetuksella asetetut uudet vaatimukset tarkistetaan seuraavan toimipaikan todentamisen yhteydessä. Jos seuraava todentaminen suoritetaan ennen kuin tämän asetuksen voimaantulosta on kulunut kuusi kuukautta, seuraavan todentamisen ajankohtaa voidaan lykätä kuudella kuukaudella yhteisymmärryksessä todentajan ja toimivaltaisten elinten kanssa.

5. Artiklan 3 ja 4 kohtaa sovelletaan myös asetuksen (ETY) N:o 1836/93 14 artiklan mukaisesti akkreditoituihin ympäristötodentajiin ja rekisteröityihin toimipaikkoihin edellyttäen, että vastuulliset akkreditointielimet ja toimivaltaiset elimet ovat yhtä mieltä siitä, että ympäristötodentajat ja rekisteröidyt toimipaikat ovat kaikkien asetuksen (ETY) N:o 1836/93 vaatimusten mukaisia, ja ilmoittavat tästä komissiolle.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

A. YMPÄRISTÖJÄRJESTELMÄÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

Ympäristöjärjestelmä on pantava täytäntöön jäljempänä esitettävien vaatimusten mukaisesti (EN ISO 14001:1996:n kohta 4) (*):

I-A Ympäristöjärjestelmää koskevat vaatimukset

I-A.1 Yleiset vaatimukset

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää ympäristöjärjestelmä, jonka vaatimukset on lueteltu tässä liitteessä.

I-A.2 Ympäristöpolitiikka

Ylimmän johdon on määriteltävä organisaation ympäristöpolitiikka ja varmistettava, että se

a) soveltuu organisaation toiminnan, tuotteiden ja palvelujen luonteeseen, laajuuteen ja ympäristövaikutuksiin;

b) sisältää sitoutumisen jatkuvaan parantamiseen ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen;

c) sisältää sitoutumisen noudattaa asiaankuuluvaa lainsäädäntöä ja -määräyksiä sekä muita vaatimuksia, joihin organisaatio on sitoutunut;

d) asettaa perusteet ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden määrittelylle ja katselmoinnille;

e) dokumentoidaan, toteutetaan ja ylläpidetään sekä tiedotetaan kaikille työntekijöille;

f) on julkisesti saatavilla.

I-A.3 Suunnittelu

I-A.3.1 *Ympäristönäkökohdat*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää menettelytavat tunnistaakseen ne toimintojensa, tuotteidensa tai palveluidensa ympäristönäkökohdat, joita se voi valvoa ja joihin sen voidaan olettaa voivan vaikuttaa. Niiden perusteella voidaan edelleen määritellä ne näkökohdat, joilla on tai voi olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön. Organisaation täytyy varmistaa, että nämä merkittäviin vaikutuksiin liittyvät näkökohdat otetaan huomioon ympäristöpäämääriä asetettaessa.

Organisaation täytyy pitää tämä tieto ajan tasalla.

I-A.3.2 *Lakisääteiset ja muut vaatimukset*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää menettelytapa, jolla se tunnistaa ja saa käyttöönsä lakisääteiset ja muut vaatimukset joihin se on sitoutunut, ja jotka ovat sovellettavissa sen toiminnan, tuotteiden tai palveluiden ympäristönäkökohtiin.

I-A.3.3 *Päämäärät ja tavoitteet*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää dokumentoidut ympäristöpäämäärät ja -tavoitteet jokaiselle asiaankuuluvalle toiminnolleen ja organisaatiotasolleen.

Päämääriensä asettamisessa ja katselmoimisessa organisaation täytyy ottaa huomioon lakisääteiset ja muut vaatimukset, merkittävät ympäristönäkökohtansa, teknologiset mahdollisuutensa, toiminnalliset, liiketoiminnan ja rahoitusvaatimukset sekä sidosryhmien näkökohdat.

Päämäärien ja tavoitteiden täytyy olla yhdenmukaiset ympäristöpolitiikan kanssa sisältäen sitoutumisen ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseen.

I-A.3.4 *Ympäristöasioiden hallintaohjelma(t)*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää ohjelm(i)a päämääriensä ja tavoitteidensa saavuttamiseksi. Siinä on oltava

a) vastuut päämäärien ja tavoitteiden saavuttamisesta kaikille asiaankuuluville toiminnoille ja organisaatiotasoille määriteltyinä;

(*) CEN on antanut luvan kansallisen standardin tekstin käyttämiseen tässä liitteessä. Kansallisen standardin tekstin kokonaisuudessaan voi hankkia kansallisilta standardointilaitoksilta, jotka on lueteltu tässä liitteessä.

▼B

b) keinot ja aikataulu niiden saavuttamiseksi.

Jos jokin hanke liittyy uuden kehittämiseen ja uusiin tai muutettaviin toimintoihin, tuotteisiin tai palveluihin, ohjelm(i)a täytyy täydentää tarpeellisin osin, jotta varmistetaan ympäristöasioiden hallinnan soveltaminen tällaisiin hankkeisiin.

I-A.4 Järjestelmän toteuttaminen ja toiminnot

I-A.4.1 *Organisaatio ja vastuut*

Roolit, vastuut ja valtuudet täytyy määritellä, dokumentoida ja tiedottaa tehokkaan ympäristöasioiden hallinnan mahdollistamiseksi.

Johdon on tarjottava ympäristöjärjestelmän toteuttamiseen ja valvomiseen tarvittavat resurssit. Nämä sisältävät henkilöresursseja, erikoistaitoja, teknologiaa ja taloudellisia resursseja.

Organisaation ylimmän johdon täytyy nimittää erityinen johdon edustaj(i)a, jo(i)lla on oltava muista vastuista riippumatta määritetyt roolit, vastuut ja valtuudet

a) varmistaa, että ympäristöjärjestelmävaatimukset asetetaan, toteutetaan ja ylläpidetään tämän kansainvälisen standardin mukaisesti;

b) raportoida ympäristöjärjestelmän suorituskyvystä ylimmälle johdolle katselmusta varten ja ympäristöjärjestelmän kehittämisen perustaksi.

I-A.4.2 *Koulutus, tietoisuus ja pätevyys*

Organisaation täytyy tunnistaa koulutustarpeet. Sen täytyy vaatia, että kaikki, joiden työ saattaa aiheuttaa merkittävän vaikutuksen ympäristöön, ovat saaneet soveltuvaa koulutusta.

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää menettelytavat, joilla kaikkien asiaankuuluvien toimintojen ja organisaatiotasojen henkilöt tehdään tietoisiksi

a) ympäristöpolitiikan ja menettelytapojen sekä ympäristöjärjestelmän vaatimusten noudattamisen tärkeydestä;

b) oman toimintansa todellisista ja mahdollisista merkittävistä ympäristövaikutuksista sekä parantuneen henkilökohtaisen suorituskyvyn tuomista ympäristöeduista;

c) omasta roolistaan ja vastuistaan ympäristöpolitiikan ja menettelytapojen sekä ympäristöjärjestelmän vaatimustenmukaisuuden saavuttamisessa sisältäen valmiuden ja toiminnan hätätilanteissa; sekä

d) määritellyistä toimintatavoista poikkeamisen mahdollisista seurauksista.

Henkilöiden, joiden tehtävät voivat aiheuttaa merkittäviä ympäristövaikutuksia, täytyy olla päteviä soveltuvan koulutuksen, perehdyttämisen ja/tai kokemuksen perusteella.

I-A.4.3 *Tiedonkulku*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää ympäristöjärjestelmäänsä ja ympäristönäkökohtiinsa liittyvät menettelytavat, jotka koskevat

a) sisäistä tiedonkulkua eri organisaatiotasojen ja -toimintojen välillä sekä;

b) ulkoisten sidosryhmien asiaankuuluvien tiedustelujen vastaanottamista, dokumentointia ja niihin vastaamista.

Organisaation täytyy harkita menettelytavat, kuinka merkittävistä ympäristönäkökohdista tiedotetaan ulkoisesti ja kirjata näitä koskeva päätös.

I-A.4.4 *Ympäristöjärjestelmän dokumentointi*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää tietoa, paperilla tai sähköisessä muodossa, joka

a) kuvaa hallintajärjestelmän ydinosat ja niiden väliset vuorovaikutukset; ja

b) sisältää viittaukset asiaan liittyvään dokumentaatioon.

▼B

I-A.4.5 *Asiakirjojen valvonta*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää menettelytavat kaikkien tämän kansainvälisen standardin vaatimien asiakirjojen valvomiseksi. Näin varmistetaan, että

a) asiakirjat ovat löydettävissä;

b) asiakirjat katselmoidaan säännöllisesti, päivitetään tarvittaessa ja valtuutettu henkilökunta hyväksyy niiden riittävyyden;

c) asiakirjojen voimassa olevat versiot ovat saatavilla kaikissa paikoissa, joissa toteutetaan ympäristöjärjestelmän tehokkaan toiminnan kannalta olennaisia toimintoja;

d) vanhentuneet asiakirjat poistetaan välittömästi kaikista jakelu- ja käyttöpaikoista tai muutoin estetään niiden tahaton käyttö;

e) kaikki vanhentuneet asiakirjat, joita säilytetään lakisääteisestä ja/tai tiedonsäilytystarpeesta johtuen, ovat sopivalla tavalla tunnistettavissa.

Asiakirjojen täytyy olla selkeitä, päivättyjä (myös päivitykset) ja helposti tunnistettavissa. Niitä on pidettävä järjestelmällisesti yllä ja säilytettävä määritelty aika. Eri tyyppisten asiakirjojen laatimiseksi ja muuttamiseksi täytyy luoda ja ylläpitää menettelytavat ja vastuut.

I-A.4.6 *Toimintojen ohjaus*

Organisaation täytyy tunnistaa ne toiminnot, jotka liittyvät tunnistettuihin merkittäviin politiikan, päämäärien ja tavoitteiden mukaisiin ympäristönäkökohtiin. Organisaation täytyy suunnitella nämä toiminnot tukitoimintoineen varmistuakseen niiden toteuttamisesta määritellyissä olosuhteissa

a) luomalla ja ylläpitämällä dokumentoidut menettelytavat tilanteisiin, joissa niiden puuttuminen saattaisi johtaa poikkeamiseen ympäristöpolitiikasta, päämääristä ja tavoitteista;

b) määräämällä menettelytavoissa toiminnalliset vaatimukset;

c) luomalla ja ylläpitämällä organisaation käyttämien tuotteiden ja palveluiden tunnistettavissa oleviin, merkittäviin ympäristönäkökohtiin liittyviä menettelytapoja, sekä tiedottamalla asiaan kuuluvista menettelytavoista ja vaatimuksista toimittajille ja sopimuskumppaneille.

I-A.4.7 *Valmius ja toimiminen hätätilanteissa*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää menettelytavat mahdollisten onnettomuus- ja hätätilanteiden tunnistamiseksi ja niissä toimimiseksi sekä niihin mahdollisesti liittyvien ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi ja lieventämiseksi.

Organisaation täytyy katselmoida ja tarvittaessa päivittää hätätilanteiden valmiusmenettelyt ja toimintasuunnitelmat, erityisesti onnettomuus- tai hätätilanteen jälkeen.

Organisaation täytyy myös testata näitä menettelytapoja säännöllisesti silloin, kun se käytännössä on mahdollista.

I-A.5 Tarkastukset ja korjaavat toimenpiteet

I-A.5.1 *Tarkkailu ja mittaukset*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää dokumentoidut menettelytavat säännöllisille tarkkailuille ja mittauksille. Näillä menettelyillä tarkkaillaan ja mitataan niiden toimintojen keskeisiä ominaisuuksia, joilla saattaa olla merkittäviä ympäristövaikutuksia. Menettelyihin täytyy sisällyttää sellaisten tietojen tallennus, joilla jäljitetään toimintojen suorituskyky, asiaankuuluvat toimintojen ohjaukset ja yhdenmukaisuus organisaation ympäristöpäämäärien ja -tavoitteiden kanssa.

Valvontavälineistöä täytyy kalibroida ja huoltaa ja tästä prosessista täytyy säilyttää tallenteita organisaation menettelytapojen mukaisesti.

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää dokumentoitu menettelytapa, jolla säännöllisesti arvioidaan asiaankuuluvan ympäristölainsäädännön- ja -määräystenmukaisuutta.

I-A.5.2 *Poikkeamat sekä korjaavat ja ehkäisevät toimenpiteet*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää menettelytavat, joilla määritellään vastuut ja valtuudet poikkeamien käsittelemiseksi ja tutkimiseksi, aiheutuneiden vaikutusten lieventämiseksi sekä korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden käynnistämiseksi ja toteuttamiseksi.

▼B

Todellisten ja mahdollisten poikkeamien seurausten eliminoimiseksi toteutettujen ehkäisevien tai korjaavien toimenpiteiden täytyy olla sopivassa suhteessa ongelmien suuruuteen ja aiheutuneeseen ympäristövaikutukseen.

Korjaavista ja ehkäisevistä toimenpiteistä aiheutuneet muutokset dokumentoituihin menettelytapoihin täytyy ottaa käyttöön ja kirjata.

I-A.5.3 *Tiedostot*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää menettelytapoja ympäristötiedostojen tunnistamiseksi, ylläpitämiseksi ja hävittämiseksi. Koulutustiedostojen sekä auditointien ja katselmusten tulosten täytyy sisältyä näihin tiedostoihin.

Ympäristötiedostojen täytyy olla selkeitä, tunnistettavia ja jäljitettävissä kyseiseen toimintaan, tuotteeseen tai palveluun. Niitä täytyy säilyttää ja ylläpitää siten, että ne ovat helposti saatavilla ja suojeltuna tuhoutumiselta, turmeltumiselta tai katoamiselta. Niiden säilytysajat täytyy määritellä ja kirjata.

Tiedostoja täytyy ylläpitää järjestelmälle ja organisaatiolle soveltuvalla tavalla tämän kansainvälisen standardin vaatimusten täyttymisen osoittamiseksi.

I-A.5.4 *Ympäristöjärjestelmän auditointi*

Organisaation täytyy luoda ja ylläpitää ohjelma(t) ja menettelytavat, joilla toteutetaan ympäristöjärjestelmän säännölliset auditoinnit, joilla

a) määritellään, onko ympäristöjärjestelmä

   1) ympäristöasioiden hallintaan suunniteltujen järjestelyjen mukainen ja sisältyykö tähän järjestelyjen mukaisuuteen tämän kansainvälisen standardin vaatimukset; ja

   2) toteutettu ja ylläpidetty kunnolla; sekä

b) hankitaan johdolle tietoa auditointituloksien avulla.

Organisaation auditointiohjelman aikatauluineen täytyy perustua kunkin toiminnan tärkeyteen ympäristön kannalta ja edellisten auditointien tuloksiin. Perusteellisiin auditointimenettelyihin sisältyy auditointien soveltamisala, taajuus ja menetelmät, samoin kuin auditointien toteuttamista ja tulosten raportointia koskevat vastuut ja vaatimukset.

I-A.6 Johdon katselmus

Organisaation ylimmän johdon täytyy itse määritteleminsä aikavälein toteuttaa ympäristöjärjestelmän katselmus varmistaakseen sen jatkuva soveltuvuus, riittävyys ja tehokkuus. Johdon katselmusmenettelyn täytyy varmistaa, että tarpeellinen tieto kerätään, jotta johto voisi tämän arvioinnin tehdä. Tämä katselmus täytyy dokumentoida.

Johdon katselmuksen täytyy osoittaa politiikan, päämäärien ja muiden ympäristöjärjestelmän rakenneosien mahdolliset muutostarpeet ottaen huomioon ympäristöjärjestelmän auditointitulokset, muuttuvat olosuhteet ja sitoutumisen jatkuvaan parantamiseen.

Luettelo kansallisista standardointielimistä

B: IBN — BIN (Institut Belge de Normalisation — Belgisch Instituut voor Normalisatie)

DK: DS (Dansk Standard)

D: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)

EL: ELOT (Ελληνικός οργανισμός τυποποίησης)

E: AENOR (Asociación Espanola de Normalización y Certificación)

F: AFNOR (Association Francaise de Normalisation)

IRL: NSAI (National Standards Authority of Ireland)

I: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)

L: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)

NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)

A: ON (Österreichisches Normunginstitut)

P: IPQ (Instituto Português da Qualidade)

FIN: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y.)

▼B

S: SIS (Standardiseringen i Sverige)

UK: BSI (British Standards Institution).

B. EMAS-JÄRJESTELMÄÄ TOTEUTTAVISSA ORGANISAATIOISSA HUOMIOITAVIA SEIKKOJA

1. Lainsäädännön noudattaminen

Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että:

a) ne ovat tietoisia kaikesta asiaa koskevasta ympäristölainsäädännöstä ja ymmärtävät sen vaikutukset organisaatioon;

b) ne varmistavat ympäristölainsäädännön noudattamisen; ja

c) organisaatiossa on käytössä menettelytapoja, joita noudattamalla se pystyy jatkuvasti täyttämään nämä vaatimukset.

2. Ympäristönsuojelun taso

Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että hallintajärjestelmä ja auditointimenettelyt kattavat organisaation ympäristönsuojelun tosiasiallisen tason arvioinnin liitteessä VI lueteltujen näkökohtien osalta. Organisaation ympäristönsuojelun tasoa suhteessa sen päämääriin ja tavoitteisiin arvioidaan osana johdon katselmusmenettelyä. Organisaation on myös sitouduttava ympäristönsuojelun tason jatkuvaan parantamiseen. Tällöin organisaation toiminnan perustana voivat olla paikalliset, alueelliset tai kansalliset ympäristöohjelmat.

Päämäärien ja tavoitteiden saavuttamiskeinot eivät voi olla ympäristöpäämääriä. Jos organisaatiossa on yksi tai useampi toimipaikka, jokaisen toimipaikan, johon EMAS-järjestelmää sovelletaan, on noudatettava kaikkia EMAS-järjestelmän vaatimuksia 2 artiklan b alakohdassa määritelty ympäristönsuojelun tason jatkuva parantaminen mukaan lukien.

3. Ulkoinen viestintä ja suhdetoiminta

Organisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että yleisön ja muiden sidosryhmiensä tarpeiden ymmärtämiseksi ne käyvät toimintansa, tuotteidensa ja palvelujensa ympäristövaikutuksista avointa vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa, joihin kuuluvat myös paikallisyhteisöt ja asiakkaat.

4. Henkilöstön osallistuminen

Liitteessä I olevan A kohdan vaatimusten lisäksi henkilöstön on osallistuttava prosessiin, jolla pyritään jatkuvasti parantamaan organisaation ympäristönsuojelun tasoa. Tähän tarkoitukseen olisi käytettävä soveltuvia osallistumismuotoja, kuten aloitelaatikkoa tai hankekohtaisia ympäristötyöryhmiä. Organisaatioiden on otettava huomioon komission ohjeet alan parhaista käytännöistä. Henkilöstön edustajien on niin ikään pyytäessään voitava osallistua toimintaan.

▼B

LIITE II

SISÄISTÄ YMPÄRISTÖAUDITOINTIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

2.1 Yleiset vaatimukset

Sisäisillä auditoinneilla varmistetaan, että organisaatio noudattaa toiminnassaan määriteltyjä menettelyjä. Auditoinnissa voidaan myös havaita näihin menettelyihin liittyviä ongelmia sekä mahdollisuuksia niiden kehittämiseen. Auditointien laajuus organisaatiossa voi vaihdella yksittäisen menettelyn auditoinnista monimuotoisten toimien auditointiin. Tietyn ajanjakson kuluessa kaikki tietyn organisaation toiminnot on auditoitava. Tätä ajanjaksoa kutsutaan auditointijaksoksi. Pienemmissä ja yksinkertaisemmissa organisaatioissa voi olla mahdollista auditoida kaikki toiminnot kerralla. Auditointijakso tällaisissa organisaatioissa on kahden auditoinnin välinen ajanjakso.

Sisäistä auditointia suorittavien henkilöiden on oltava tarpeeksi riippumattomia auditoitavasta toiminnosta puolueettoman näkemyksen muodostamiseksi. Sisäisiä auditointeja voivat suorittaa organisaation omat työntekijät tai ulkopuoliset tahot (toisen organisaation tai saman organisaation toisen osan työntekijät tai konsultit).

2.2 Tavoitteet

Organisaation ympäristöauditointiohjelmassa on määriteltävä kirjallisesti kunkin auditoinnin tai auditointijakson tavoitteet sekä kunkin toiminnan auditointitaajuus.

Tavoitteisiin on erityisesti kuuluttava käytössä olevien hallintajärjestelmien arviointi ja sen arviointi, ovatko ne organisaation politiikan ja ohjelman mukaisia, mihin sisältyy myös ympäristölainsäädännössä asetettujen asiaankuuluvien vaatimusten noudattaminen.

2.3 Laajuus

Kunkin auditoinnin tai kunkin auditointijakson vaiheen laajuus on määriteltävä selkeästi ja lisäksi on nimenomaisesti ilmaistava:

1. käsitellyt aihealueet,
2. auditoitavat toiminnot,
3. huomioon otettavat ympäristökriteerit,
4. auditoinnin kattama ajanjakso.

Ympäristöauditointi sisältää niiden seikkojen tarkastelun, jotka ovat tarpeen ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi.

2.4 Organisaatio ja voimavarat

Ympäristöauditointeja suorittavat sellaiset henkilöt tai henkilöryhmät, joilla on asianmukaiset tiedot auditoitavista aloista ja aihealueista sekä tiedot ja kokemus asian kannalta merkittävistä ympäristöön, hallintamenetelmiin, tekniikkaan ja lainsäädäntöön liittyvistä asioista ja lisäksi riittävä auditointitekniikkaan liittyvä koulutus ja pätevyys asetettujen päämäärien saavuttamiseksi. Auditointiin käytettyjen voimavarojen ja ajan on oltava oikeassa suhteessa auditoinnin laajuuteen ja tavoitteisiin.

Organisaation ylimmän johdon on tuettava auditointia.

Auditoijien on oltava tarpeeksi riippumattomia auditoitavasta toiminnasta, jotta he voivat antaa objektiivisen ja puolueettoman arvion.

2.5 Auditoinnin suunnittelu ja valmistelu

Jokainen auditointi on suunniteltava ja valmisteltava tarkoituksena varmistaa erityisesti, että:

— auditointia varten osoitetaan tarvittavat voimavarat,

— jokainen auditointiin osallistuva henkilö (mukaan lukien auditoijat, johto ja henkilöstö) ymmärtää tehtävänsä ja velvollisuutensa.

Valmisteluun on sisällyttävä tutustuminen organisaation toimintaan ja käytössä olevan ympäristöjärjestelmään sekä edellisten auditointi löydösten ja johtopäätösten läpikäyminen.

▼B

2.6 **Auditointitoimet**

Auditointitoimia ovat keskustelut henkilöstön kanssa, toimintaolosuhteiden ja laitteiden tarkastaminen sekä arkistojen, kirjallisten menettelyjen ja muiden asian kannalta olennaisten asiakirjojen tarkastaminen auditoitavan toiminnan ympäristönsuojelun tason arvioimiseksi. Tavoitteena on määrittää, onko organisaatio sovellettavien standardien, säännösten tai asetettujen päämäärien ja tavoitteiden mukainen ja onko ympäristövastuun hoitamiseksi käyttöön otettu järjestelmä tehokas ja asianmukainen. Koko hallintajärjestelmän toimivuus olisi tarkastettava muun muassa tekemällä pistokokeita, joilla olisi selvitettävä, onko se näiden arviointiperusteiden mukainen.

Auditointimenettelyyn on sisällyttävä erityisesti seuraavat vaiheet:

a) hallintajärjestelmien hahmottaminen;

b) hallintajärjestelmien vahvuuksien ja heikkouksien arviointi;

c) merkityksellisten tietojen kerääminen;

d) auditointilöydösten arviointi;

e) auditoinnin johtopäätösten valmistelu;

f) auditointilöydöksistä ja johtopäätöksistä annettava selvitys.

2.7 **Selvitys auditointilöydöksistä ja johtopäätöksistä**

1) Auditoijien on laadittava muodoltaan ja sisällöltään asianmukainen kirjallinen auditointiselvitys sen varmistamiseksi, että auditointilöydökset ja johtopäätökset käsitellään kokonaisuudessaan ja virallisesti kunkin auditoinnin ja auditointijakson lopussa.

   Auditointilöydökset ja johtopäätökset on toimitettava virallisesti organisaation ylimmälle johdolle.

2) Kirjallisen auditointikertomuksen perustavoitteina on:

   a) kuvata auditoinnin laajuus;

   b) antaa johdolle tietoa siitä, miten organisaation ympäristöpolitiikkaa noudatetaan ja miten organisaatio on edistynyt ympäristötoimissaan;

   c) antaa johdolle tietoa ympäristövaikutusten tarkkailujärjestelyjen tehokkuudesta ja luotettavuudesta organisaatiossa;

   d) osoittaa tarvittaessa, minkälaiset korjaavat toimenpiteet ovat tarpeen.

2.8 **Auditoinnin jatkotoimenpiteet**

Auditointimenettelyn päätteeksi on laadittava ja toteutettava korjaavia toimenpiteitä koskeva suunnitelma.

Käytössä on oltava asianmukaiset järjestelyt, jotka takaavat auditoinnin tulostenseurannan.

2.9 **Auditointitaajuus**

Auditointien välin tai auditointijakson pituus on enintään kolme vuotta. Yksittäisen toiminnan auditointitaajuus vaihtelee seuraavien seikkojen perusteella:

a) toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus;

b) toiminnan ympäristövaikutusten merkittävyys;

c) edellisissä auditoinneissa havaittujen ongelmien tärkeys ja kiireellisyys;

d) ympäristöongelmien tausta.

Monimuotoista toimintaa, jonka ympäristövaikutukset ovat merkittävämpiä, on auditoitava useammin.

Organisaation on laadittava itse auditointiohjelmansa ja määritettävä auditointitaajuus ottaen huomioon 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen annetut komission ohjeet.

▼B

LIITE III

YMPÄRISTÖSELONTEKO

3.1 Johdanto

Ympäristöselonteon tarkoituksena on antaa tietoa yleisölle ja muille asianomaisille osapuolille organisaation ympäristövaikutuksista ja ympäristönsuojelun tasosta sekä organisaation ympäristönsuojelun tason jatkuvasta parantamisesta. Ympäristöselonteossa otetaan myös kantaa sellaisiin liitteen I B.3 kohdan menettelyn mukaisesti yksilöityihin asianosaisten tarpeisiin, joita organisaatio pitää merkittävinä (liitteen VI 6.4 kohta). Ympäristöä koskevat tiedot on esitettävä selkeästi ja johdonmukaisesti painetussa muodossa niitä henkilöitä varten, joilla ei ole mahdollisuuksia saada näitä tietoja muulla tavalla. Organisaation on ensimmäisen rekisteröintinsä yhteydessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi toimitettava 3.2 kohdassa mainitut tiedot konsolidoidussa painetussa muodossa.

Komissio antaa ympäristöselontekoa koskevat ohjeet 14 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3.2 Ympäristöselonteko

Ottaen huomioon 3.5 kohdan vaatimukset organisaation on ensimmäisen rekisteröinnin yhteydessä annettava ympäristötodentajan vahvistettavaksi ympäristöä koskevia tietoja, joita kutsutaan ympäristöselonteoksi. Vahvistamisen jälkeen nämä tiedot on toimitettava toimivaltaiselle elimelle, jonka jälkeen ne on asetettava julkisesti saataville. Ympäristöselonteko on tapa viestiä ja käydä vuoropuhelua yleisön ja muiden sidosryhmien kanssa ympäristönsuojelun tasosta. Laatiessaan ja suunnitellessaan ympäristöselontekoa organisaation on huomioitava yleisön ja muiden sidosryhmien tiedontarpeet.

Näiden tietojen on sisällettävä vähintään:

a) selkeä ja yksiselitteinen kuvaus EMAS-järjestelmään rekisteröitävästä organisaatiosta ja yhteenveto sen toiminnasta, tuotteista ja palveluista sekä tarpeen vaatiessa suhteesta mahdolliseen emo-organisaatioon;

b) organisaation ympäristöpolitiikka ja lyhyt kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä;

c) kuvaus organisaation kaikista merkittävistä välittömistä ja välillisistä ympäristönäkökohdista, joilla on merkittäviä ympäristövaikutuksia, ja selitys kyseisiin näkökohtiin liittyvien vaikutusten luonteesta (liite VI);

d) kuvaus merkittäviin ympäristönäkökohtiin ja -vaikutuksiin liittyvistä ympäristöpäämääristä ja -tavoitteista;

e) yhteenveto saatavilla olevista tiedoista, joissa organisaation ympäristönsuojelun tasoa verrataan merkittävien ympäristövaikutusten osalta sen ympäristöpäämääriin ja -tavoitteisiin. Yhteenvetoon voi sisältyä numerotietoja päästöistä, jätteistä, raaka-aineiden, energian ja veden kulutuksesta, melusta sekä muista liitteessä VI mainituista näkökohdista. Tietojen perusteella olisi voitava suorittaa vertailu edellisvuosiin nähden organisaation ympäristönsuojelun tason kehittymisen arviointia varten;

f) muut ympäristönsuojelun tasoon liittyvät tekijät, mukaan lukien lainsäädännön vaatimusten täyttäminen merkittävien ympäristövaikutusten kannalta;

g) ympäristötodentajan nimi ja akkreditointinumero sekä vahvistuksen päivämäärä.

3.3 Ympäristönsuojelun tasoa koskevalle raportoinnille asetetut vaatimukset

Ympäristöjärjestelmässä kerättyjä perustietoja voidaan käyttää monin eri tavoin osoittamaan organisaation ympäristönsuojelun tasoa. Organisaatioita kannustetaan käyttämään tarvittaessa ympäristönsuojelun tasoa kuvaavia indikaattoreita. Tässä tarkoituksessa organisaatiot voivat käyttää olemassa olevia soveltuvia ympäristönsuojelun tasoa kuvaavia indikaattoreita varmistaen, että valitut indikaattorit:

a) antavat tarkan kuvan organisaation tasosta;

b) ovat ymmärrettäviä ja yksiselitteisiä;

c) mahdollistavat vertailun edellisvuosiin nähden organisaation ympäristönsuojelun tason kehittymisen arviointia varten;

▼B

d) mahdollistavat tarvittaessa vertailun alakohtaisten, kansallisten tai alueellisten esimerkkien kanssa;

e) mahdollistavat tarvittaessa vertailun lainsäädännössä asetettujen vaatimusten kanssa.

3.4 **Julkisesti saatavilla olevien tietojen ylläpitäminen**

Organisaation on saatettava 3.2 kohdassa luetellut tiedot vuosittain ajan tasalle, ja ympäristötodentajan on vahvistettava niin ikään vuosittain mahdolliset muutokset. Ajantasaistuksen määräajoista voi poiketa 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti annetuissa komission ohjeissa määritellyissä tapauksissa. Vahvistamisen jälkeen tieto muutoksista toimitetaan myös toimivaltaiselle elimelle ja asetetaan julkisesti saataville.

3.5 **Tietojen julkaiseminen**

Organisaatiot voivat antaa ympäristöjärjestelmässä kerättyjä tietoja eri kohderyhmille tai sidosryhmille ja käyttää vain osaa ympäristöselonteon tiedoista. Kaikkeen organisaation julkaisemaan ympäristötietoon voidaan liittää EMAS-logo edellyttäen, että ympäristötodentaja on vahvistanut tiedot ja todennut, että ne ovat:

a) tarkkoja ja totuudenmukaisia;

b) perusteltuja ja todennettavissa;

c) asian kannalta olennaisia ja oikeassa asiayhteydessä;

d) kuvaavia organisaation ympäristönsuojelun yleisen tason kannalta;

e) sellaisia, että niiden tulkitseminen väärin ei ole todennäköistä;

f) merkittäviä yleisen ympäristövaikutuksen kannalta.

ja että tietojen yhteydessä mainitaan organisaation viimeisin ympäristöselonteko, josta tiedot ovat peräisin.

3.6 **Julkinen saatavuus**

Organisaation ympäristöselonteon muodostavien 3.2 kohdan a–g alakohdan tietojen samoin kuin 3.4 kohdassa määriteltyjen ajantasaistettujen tietojen on oltava yleisön ja muiden asianomaisten osapuolien saatavilla. Ympäristöselonteko on asetettava julkisesti saataville. Organisaatiota kehotetaan käyttämään tätä varten kaikkia tarjolla olevia menetelmiä (julkaiseminen sähköisessä muodossa, kirjastot jne.). Organisaation on kyettävä osoittamaan ympäristötodentajalle, että kuka tahansa organisaation ympäristönsuojelun tasosta kiinnostunut henkilö voi saada helposti ja vapaasti käyttöönsä 3.2 kohdan a–g alakohdan ja 3.4 kohdan mukaiset tiedot.

3.7 **Paikallinen vastuu**

EMAS-järjestelmään rekisteröityvät organisaatiot voivat julkaista ympäristöselonteon, joka kattaa useita maantieteellisiä toimipaikkoja. EMAS-järjestelmällä pyritään varmistamaan paikallinen vastuu, ja tästä syystä organisaatioiden on huolehdittava siitä, että tällaisessa yhteisselonteossa yksilöidään selkeästi kunkin toimipaikan merkittävät ympäristövaikutukset.

▼B

LIITE IV

Logo

Muunnos 1

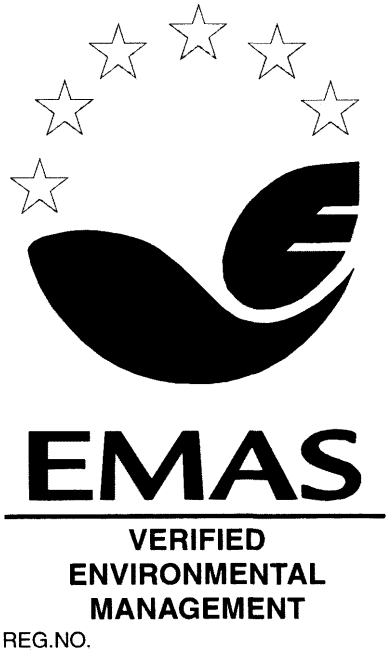

Muunnos 2

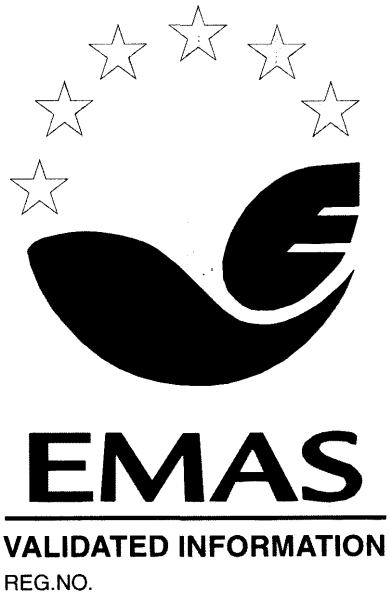

EMAS-järjestelmään rekisteröity organisaatio saa käyttää logoa millä tahansa 11 kielestä, jos käytetään seuraavaa sanamuotoa:

	Muunnos 1	Muunnos 2
Tanska:	”verificeret miljøledelse”	”bekræftede oplysninger”
Saksa:	”geprüftes Umweltmanagement”	”geprüfte Information”
Kreikka:	”επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση”	”επικυρωμένες πληροφορίες”
Espanja:	►C1 ”Gestión medioambiental verificada” ◄	”información validada”
Suomi:	”todennettu ympäristöasioiden hallinta”	”vahvistettua tietoa”
Ranska:	”Management environnemental vérifié”	”information validée”
Italia:	”Gestione ambientale verificata”	”informazione convalidata”
Hollanti:	”Geverifieerd milieuzorgsysteem”	”gevalideerde informatie”
Portugali:	”Gestão ambiental verificada”	”informação validada”
Ruotsi:	”Kontrollerat miljöledningssystem”	”godkänd information”

Logon molemmissa muunnoksissa on aina oltava organisaation rekisterinumero.

Logoa käytetään joko

— kolmivärisenä (Pantone No. 355 vihreä; Pantone No. 109 keltainen; Pantone No. 286 sininen)
— mustana valkoisella taustalla tai
— valkoisena mustalla taustalla.

▼B

LIITE V

YMPÄRISTÖTODENTAJIEN AKKREDITOINTI, VALVONTA JA TOIMINTA

5.1 Yleistä

Ympäristötodentajien akkreditoinnin on perustuttava tässä liitteessä lueteltuihin pätevyyden määrityksen periaatteisiin. Akkreditointielimet voivat akkreditoida ympäristötodentajiksi yksittäisiä henkilöitä tai organisaatioita taikka molempia. Kansalliset akkreditointijärjestelmät määrittelevät 4 artiklan mukaisesti ympäristötodentajien akkreditointia koskevat menettelytapavaatimukset ja yksityiskohtaiset perusteet näiden periaatteiden mukaisesti. Periaatteiden noudattaminen on varmistettava 4 artiklan perusteella käyttöön otettavan vertaisarvioinnin avulla.

5.2 Ympäristötodentajien akkreditointivaatimukset

5.2.1 Seuraavat pätevyysvaatimukset ovat vähimmäisvaatimuksia, jotka ympäristötodentajan, henkilön tai organisaation on täytettävä:

a) asetuksen säännösten, ympäristöjärjestelmien yleisen toiminnan, asiaa koskevien standardien ja komission 4 artiklan ja 14 artiklan 2 kohdan perusteella antamien tämän asetuksen soveltamista koskevien ohjeiden tuntemus ja ymmärtäminen;

b) todentamisen kohteena olevan toiminnan kannalta olennaisten lakisääteisten, sääntömääräisten ja hallinnollisten vaatimusten tuntemus ja ymmärtäminen;

c) ympäristöasioiden, mukaan luettuna kestävän kehityksen ympäristöulottuvuuden, tuntemus ja ymmärtäminen;

d) todentamisen kohteena olevan toiminnan ympäristöasioihin liittyvien teknisten näkökohtien tuntemus ja ymmärtäminen;

e) todentamisen kohteena olevan toiminnan yleinen tuntemus ja ymmärtäminen, jonka avulla on mahdollista arvioida hallintajärjestelmän asianmukaisuus;

f) ympäristöauditoinnin vaatimusten ja menetelmien tuntemus ja ymmärtäminen;

g) tiedotusaineiston auditoinnin tuntemus (ympäristöselonteko).

Ympäristötodentajan tiedoista sekä kokemuksesta ja teknisistä taidoista edellä mainituilla aloilla on toimitettava asianmukainen näyttö akkreditointielimelle, jolta todentajaehdokas on hakenut akkreditointia.

Lisäksi ympäristötodentajan on oltava tehtäväänsä hoitaessaan riippumaton varsinkin organisaation auditoijasta tai konsultista, puolueeton ja objektiivinen.

Olipa todentaja yksittäinen henkilö tai organisaatio, sen on huolehdittava siitä, että todentajaan ja sen henkilöstöön ei kohdistu kaupallista, taloudellista tai muuta painostusta, joka saattaisi vaikuttaa todentajan ratkaisuihin tai vaarantaa tämän ratkaisujen riippumattomuuteen ja toiminnan rehellisyyteen kohdistuvaa luottamusta, ja siitä, että todentaja noudattaa kaikkia tähän asiaan sovellettavia sääntöjä.

Ympäristötodentajalla on oltava kirjalliset toiminta- ja menettelytavat, joihin kuuluvat myös laadunvalvontamekanismit ja luottamuksellisuussäännökset, tämän asetuksen todentamisvaatimusten täyttämiseksi.

Jos ympäristötodentaja on organisaatio, sillä on oltava käytettävissään ja sen on pyynnöstä asetettava saataville organisaatiokaavio, jossa esitetään organisaation rakenteet ja vastuut, sekä oikeudellista asemaa, omistusta ja rahoituslähteitä koskeva selvitys.

5.2.2 Akkreditoinnin pätevyysalue

Ympäristötodentajien akkreditoinnin pätevyysalue määritellään neuvoston asetuksessa (ETY) 3037/90 [1] säädetyn toimialaluokituksen (NACE-koodit) mukaisesti. Akkreditoinnin pätevyysalue on rajattava todentajan pätevyyden mukaan. Akkreditoinnin pätevyysalueen osalta on tarvittaessa

[1] EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 761/93 (EYVL L 83, 3.4.1993, s. 1).

▼B

otettava huomioon myös toiminnan koko ja monimutkaisuus; tämä varmistetaan valvonnalla.

5.2.3 Ympäristötodentajina toimivia, todentamistehtäviä yksin suorittavia yksityishenkilöitä koskevia lisävaatimuksia.

Ympäristötodentajina toimivia yksityishenkilöitä, jotka suorittavat todentamistehtäviä yksin, koskevat 5.2.1 ja 5.2.2 kohdan vaatimusten lisäksi seuraavat vaatimukset:

— heillä on oltava kaikki todentamiseen tarvittava pätevyys niillä aloilla, joille heidät on akkreditoitu,

— akkreditoinnin pätevyysalue on rajattava henkilökohtaisen pätevyyden mukaan.

Näiden vaatimusten noudattaminen on varmistettava ennen akkreditointia tehtävällä arvioinnilla ja akkreditointielimen valvonnalla.

5.3 **Ympäristötodentajien valvonta**

5.3.1 Akkreditoinnin myöntäneen akkreditointielimen suorittama ympäristötodentajien valvonta

Ympäristötodentajan on viipymättä ilmoitettava akkreditointielimelle kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat akkreditointiin tai sen pätevyysalueeseen.

Enintään 24 kuukauden säännöllisin välein tarkistetaan, että ympäristötodentaja täyttää edelleen akkreditoinnin edellytykset, ja seurataan suoritettujen todennusten laatua. Valvontaa voidaan suorittaa todentajan toimitiloissa tehtävällä auditoinnilla, seuraamalla todentamistapahtumaa organisaatiossa, kyselylomakkeiden avulla sekä arvioimalla todentajan vahvistamia ympäristöselontekoja ja todentamiskertomusta. Valvonta on suhteutettava todentajan toimintaan.

Akkreditointielimen päätös akkreditoinnin poistamisesta pysyvästi tai tilapäisesti tai sen pätevyysalueen supistamisesta voidaan tehdä vasta, kun ympäristötodentajalle on annettu mahdollisuus tulla kuulluksi.

5.3.2 Muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa akkreditointi on myönnetty, todentamistoimia suorittavien ympäristötodentajien valvonta

Yhdessä jäsenvaltiossa akkreditoidun ympäristötodentajan on vähintään neljä viikkoa ennen todentamistoimien suorittamista toisessa jäsenvaltiossa toimitettava tämän jäsenvaltion akkreditointielimelle ilmoitus:

— akkreditointiaan koskevista yksityiskohdista, pätevyydestään ja tarpeen vaatiessa ryhmän kokoonpanosta,

— todentamisen paikasta ja ajankohdasta: organisaation osoite ja yhteystiedot sekä tiedot toimenpiteistä, joihin on ryhdytty mahdollisten lainsäädännön tuntemukseen ja kielitaitoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi.

Akkreditointielin voi pyytää lisäselvityksiä edellä tarkoitetusta tarvittavasta lainsäädännön tuntemuksesta ja kielitaidosta.

Ilmoitus on tehtävä ennen jokaista uutta todentamista.

Akkreditointielin ei saa asettaa muita ehtoja, jotka estäisivät todentajaa tarjoamasta palveluja muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa akkreditointi on myönnetty. Varsinkaan ilmoituksesta ei saa periä muista jäsenvaltioista tulevia todentajia syrjiviä maksuja. Akkreditointielin ei myöskään saa käyttää ilmoitusmenettelyä todentajan saapumisen viivästyttämiseen. Jos osoittautuu vaikeaksi järjestää todentajan työn valvonta ilmoitettuna päivänä, siitä on esitettävä riittävät perusteet. Jos valvonnasta aiheutuu kustannuksia, akkreditointielin voi periä asianmukaiset maksut.

Jos valvova akkreditointielin ei ole tyytyväinen todentajan työn laatuun, toimitetaan valvontakertomus kyseiselle todentajalle, akkreditoinnin myöntäneelle akkreditointielimelle, toimivaltaiselle elimelle todennuksen kohteena olevan organisaation sijaintimaassa sekä, jollei asiassa päästä sopuun, akkreditointielimien yhteistyöfoorumille.

Organisaatiot eivät voi estää akkreditointielimiä valvomasta todentajaa siten, että nämä arvioivat todentajan pätevyyttä todentamista seuraamalla.

▼B

5.4 **Ympäristötodentajien tehtävä**

5.4.1 Ympäristötodentajan tehtävänä on tarkastaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden täytäntöönpanovaltuuksia lainsäädännössä asetettujen vaatimusten osalta:

a) ovatko mahdollinen ympäristökatselmus, ympäristöjärjestelmä, ympäristöauditointi ja sen tulokset sekä ympäristöselonteko kaikkien tämän asetuksen vaatimusten mukaisia,

b) seuraavissa asiakirjoissa esitettyjen tietojen luotettavuus, uskottavuus ja totuudenmukaisuus:

— ympäristöselonteko (liitteessä III oleva 3.2 ja 3.3 kohta),

▼C1

— vahvistettavat ympäristöä koskevat tiedot (liitteessä III oleva 3.5 kohta).

▼B

Todentajan on ammattimaisella tavalla tutkittava erityisesti organisaation mahdollisesti toteuttaman alustavan ympäristökatselmuksen sekä ympäristöauditoinnin tai muiden menettelyjen tekninen pätevyys toistamatta kuitenkaan turhaan näitä menettelyjä. Todentajan olisi muun muassa tehtävä pistokokeita sisäisen auditoinnin tulosten luotettavuuden selvittämiseksi.

5.4.2 Ensimmäisen todentamisen yhteydessä ympäristötodentajan on erityisesti tarkastettava, että organisaatio täyttää seuraavat vaatimukset:

a) Käytössä on kaikilta osin toimiva ja liitteen I vaatimusten mukainen ympäristöjärjestelmä.

b) Liitteen II mukainen auditointiohjelma on valmis ja otettu jo käyttöön ainakin ympäristövaikutuksiltaan merkittävimpien alojen osalta.

c) Johdon katselmus on saatettu loppuun.

d) On laadittu liitteessä III olevan 3.2 kohdan mukainen ympäristöselonteko.

5.4.3 Lainsäädännön noudattaminen

Ympäristötodentajan on varmistettava, että organisaatiossa on otettu käyttöön menettelyt niiden näkökohtien tai toimintojen valvomiseksi, jotka kuuluvat asiaa koskevan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamisalaan, ja että näiden menettelyjen avulla varmistetaan lainsäädännön noudattaminen. Erityisesti auditoinnin yhteydessä tehtävillä tarkastuksilla on selvitettävä, varmistetaanko menettelyjen avulla lainsäädännön noudattaminen.

Todentaja ei saa vahvistaa ympäristöselontekoa siinä tapauksessa, että todentamismenettelyn yhteydessä, esimerkiksi pistokokein, on havaittu, ettei organisaatio noudata kaikilta osin lainsäädäntöä.

5.4.4 Organisaation määrittely

Ympäristöjärjestelmän todentamisen ja ympäristöselonteon vahvistamisen yhteydessä todentajan on varmistettava, että organisaation osat on määritelty yksiselitteisesti ja että määritelmä vastaa todellista toimintojen jakoa. Selonteon on selkeästi katettava kaikki ne organisaation eri osat, joita EMAS-järjestelmä koskee.

5.5 **Ympäristötodentajan toimintaa koskevat määräykset**

5.5.1 Todentajan on toimittava akkreditoinnin pätevyysalueen rajoissa organisaation kanssa tehdyn kirjallisen sopimuksen pohjalta. Sopimuksessa määritellään työn laajuus, ja se mahdollistaa todentajan riippumattoman ammattimaisen toiminnan sekä velvoittaa organisaatiota osallistumaan tarvittavaan yhteistyöhön.

5.5.2 Todentamiseen on kuuluttava asiakirjojen tutkiminen, käynti organisaatiossa ja erityisesti haastattelut henkilöstön kanssa sekä organisaation johdolle osoitetun kertomuksen laatiminen ja organisaation ratkaisu kertomuksessa mainittuihin ongelmiin.

5.5.3 Ennen organisaatiossa käyntiä tutkitaan asiakirjat, joiden on sisällettävä perustiedot organisaatiosta ja sen toiminnasta, ympäristöpolitiikasta ja ympäristöohjelmasta, kuvaus organisaation ympäristöjärjestelmästä, yksityiskohtaiset tiedot ympäristökatselmuksesta tai auditoinnista, kertomus kyseisestä katselmuksesta tai auditoinnista ja kaikista korjaavista toimenpiteistä, jotka niiden perusteella on tehty, sekä luonnos ympäristöselonteoksi.

▼B

5.5.4 Todentajan on laadittava organisaation johdolle kertomus. Siinä täsmennetään

a) kaikki todentajan työn kannalta merkitykselliset seikat;

b) ympäristöjärjestelmän toteuttamisen lähtökohdat organisaatiossa;

c) yleisluontoisesti tapaukset, joissa tämän asetuksen säännöksiä ei ole noudatettu, ja erityisesti:

— ympäristökatselmuksen, auditointimenetelmän, ympäristöjärjestelmän tai minkä tahansa asiaa koskevan prosessin tekniset puutteet,

— ympäristöselontekoluonnosta koskevat seikat, joista todentaja on eri mieltä, sekä sellaiset yksityiskohtaiset muutokset ja lisäykset, jotka ympäristöselontekoon olisi tehtävä,

d) vertailu organisaation aikaisempiin selontekoihin ja ympäristönsuojelun tason arviointeihin.

5.6 **Todentamistaajuus**

Ympäristötodentajan on laadittava yhteistyössä organisaation kanssa ohjelma, jolla varmistetaan, että kaikki EMAS-rekisteröinnin edellytykset todennetaan enintään 36 kuukauden välein. Lisäksi todentajan on vahvistettava enintään 12 kuukauden välein ympäristöselontekoa ajantasaistavat tiedot. Ajantasaistuksen määräajoista voi poiketa 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti annetuissa komission ohjeissa määritellyissä tapauksissa.

▼B

LIITE VI

YMPÄRISTÖNÄKÖKOHDAT

6.1 Yleistä

Organisaation on tarkasteltava kaikkia sen toimintaan, tuotteisiin ja palveluihin liittyviä ympäristönäkökohtia ja päätettävä organisaation omien arviointiperusteiden perusteella, joissa otetaan huomioon yhteisön lainsäädäntö, mitkä ympäristönäkökohdat ovat vaikutukseltaan merkittäviä. Tämän pohjalta organisaatio asettaa omat ympäristötavoitteensa ja -päämääränsä. Perusteiden on oltava julkisesti saatavilla.

Organisaation on tarkasteltava sekä toimintansa, tuotteidensa ja palvelujensa välittömiä että välillisiä vaikutuksia.

6.2 Välittömät ympäristönäkökohdat

Välittömät ympäristönäkökohdat liittyvät toimintoihin, jotka ovat organisaation hallinnassa. Tällaisia näkökohtia voivat olla, luettelon olematta tyhjentävä:

a) päästöt ilmaan;

b) päästöt veteen;

c) kiinteiden ja muiden jätteiden, erityisesti ongelmajätteiden syntymisen välttäminen, niiden kierrätys, uudelleenkäyttö, kuljetus ja jätehuolto;

d) maa-alueiden käyttö ja saastuminen;

e) luonnonvarojen ja raaka-aineiden käyttö (mukaan luettuna energia);

f) paikalliset kysymykset (melu, tärinä, haju, pöly, ulkonäkö jne.);

g) kuljetukset (tavarat, palvelut, henkilöstö);

h) ympäristöonnettomuuksien riski sekä häiriöiden, onnettomuuksien ja mahdollisten hätätilanteiden vaikutukset tai todennäköiset vaikutukset;

i) vaikutukset biologiseen monimuotoisuuteen.

6.3 Välilliset ympäristönäkökohdat

Organisaation toiminnalla, tuotteilla ja palveluilla voi olla myös merkittäviä ympäristönäkökohtia, jotka eivät ehkä ole täysin organisaation hallinnassa.

Tällaisia ympäristövaikutusten aiheuttajia voivat olla, luettelon olematta tyhjentävä:

a) tuotteisiin liittyvät tekijät (suunnittelu, tuotekehittely, pakkaaminen, kuljetus, käyttö sekä jätteen talteenotto/jätehuolto);

b) pääomasijoitukset, lainojen myöntäminen ja vakuutuspalvelut;

c) uudet markkinat;

d) palvelujen valinta ja niiden koostumus (esim. kuljetukset tai ateriapalvelu);

e) hallinnolliset ja suunnitteluun liittyvät päätökset;

f) tuotevalikoiman koostumus;

g) sopimuskumppaneiden, alihankkijoiden ja toimittajien ympäristönsuojelun taso ja toimintatavat.

Organisaation on pystyttävä osoittamaan, että se on yksilöinyt sen ostotoimeen liittyvät merkittävät ympäristönäkökohdat ja että hallintajärjestelmä kattaa näihin näkökohtiin liittyvät merkittävät ympäristövaikutukset. Organisaation olisi pyrittävä varmistamaan se, että toimittajat ja organisaation nimissä toimivat henkilöt noudattavat organisaation ympäristöpolitiikkaa sopimuksen mukaisessa toiminnassaan.

Organisaation on välillisten ympäristönäkökohtien osalta tarkasteltava, missä määrin se voi vaikuttaa näihin näkökohtiin ja mihin toimiin se voi ryhtyä vaikutusten pienentämiseksi.

6.4 Merkittävyys

Kukin organisaatio määrittelee itse, millaisia arviointiperusteita sen toiminnan, tuotteiden ja palvelujen ympäristönäkökohtien merkittävyyden arvioinnissa sovelletaan ympäristövaikutukseltaan merkittävien näkökohtien määrittämiseksi. Organisaation laatimien arviointiperusteiden on oltava

▼B

monipuolisia, puolueettomasti tarkistettavissa, toistettavissa ja julkisesti saatavilla.

Organisaation ympäristönäkökohtien merkittävyyttä koskevien arviointiperusteiden määritys pitää sisällään seuraavat seikat, luettelon olematta tyhjentävä:

a) ympäristön tilaa koskeva tieto sellaisten organisaation toimintojen, tuotteiden ja palvelujen yksilöimiseksi, joilla voi olla ympäristövaikutuksia;

b) organisaation raaka-aineiden ja energian käyttöä, veteen tai ilmaan joutuvia päästöjä ja jätteitä koskevat tiedot riskien kannalta;

c) sidosryhmien näkemykset;

d) organisaation ympäristötoiminnot, joista säädetään lainsäädännössä;

e) ostotoiminta;

f) organisaation tuotteiden suunnittelu, tuotekehittely, valmistus, jakelu, huolto, käyttö, uudelleenkäyttö, kierrätys ja käytöstä poistaminen;

g) ympäristökustannuksiltaan ja -hyödyiltään merkittävimmät organisaation toiminnat.

Arvioidessaan organisaation toiminnan ympäristövaikutusten merkittävyyttä organisaation olisi otettava huomioon tavanomaisten toimintaolosuhteiden ohella myös toiminnan käynnistys- ja pysäytystilanteet sekä kohtuudella ennakoitavat hätätilanteet. Huomioon on otettava aikaisempi, nykyinen ja suunniteltu toiminta.

▼B

LIITE VII

YMPÄRISTÖKATSELMUS

7.1 **Yleistä**

Organisaation, joka ei ole toimittanut merkittävien ympäristönäkökohtien yksilöimiseen ja arvioimiseen tarvittavia tietoja liitteen VI mukaisesti, on laadittava katselmus ympäristöasioidensa nykytilanteesta. Tavoitteena on oltava kaikkien organisaation ympäristönäkökohtien tarkastelu ympäristöjärjestelmän laatimista varten.

7.2 **Vaatimukset**

Katselmuksen on katettava viisi keskeistä alaa:

a) lakeihin ja asetuksiin perustuvat ja muut organisaatiota sitovat vaatimukset;

b) kaikkien merkittävien ympäristövaikutuksia omaavien määrällisten tai laadullisten ympäristönäkökohtien yksilöintiliitteen VI mukaisesti ja luettelon laatiminen merkittäviksi todetuista ympäristövaikutuksista;

c) kuvaus ympäristövaikutuksen merkittävyyden arviointiperusteista liitteessä VI olevan 6.4 kohdan mukaisesti;

d) nykyisten ympäristöasioiden hallintaan liittyvien toimintatapojen ja menettelyjen tarkastelu;

e) aikaisempien häiriötilanteiden tutkimisesta saadun palautteen arviointi.

▼B

LIITE VIII

REKISTERÖINTITIEDOT

Vähimmäisvaatimukset

Organisaation nimi:
Organisaation osoite:
Yhteyshenkilö:
NACE-toimialaluokituksen mukainen koodi:
Henkilöstön määrä:

Todentajan nimi:
Akkreditointinumero:
Akkreditoinnin laajuus:
Seuraavan ympäristöselonteon päivämäärä:
Organisaation toimivaltaisen täytäntöönpanoviranomaisen tai -viranomaisten nimi ja yhteystiedot:

Tehty ....., ../../2000

Organisaation edustajan allekirjoitus

.....